

Keszthely, Római Katolikus Óvoda

Építész: ADV Műterem Kft. építész: Kisberzsenyi Nagy György

Az Év Balatoni Háza pályázat - a pályázati kiírásban is rögzített- célja, a minőségi építészet népszerűsítése, megismertetése a tágabb közönséggel, figyelemfelhívás a Balaton környezetében épített példaértékű új, illetve felújított épületekre.

A legjobbnak ítélt, díjazott pályamű idén épített örökségünk egy több évtizede elhagyott, elhanyagolt épületének rehabilitációjával és bővítésével kialakított Keszthelyi Kiskastély Római Katolikus Óvoda, amely a Veszprémi Érsekség fenntartásában levő Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola intézményének részeként kezdte el működését. Megvalósulásával példamutató szellemi és anyagi értelemben vett értékmentés valósult meg.

Az együttes meglévő műemlék épületrészének eredeti tömegalakítása 1864-ben alakult ki,

amikor a Georgikon hagyományait új tanintézetbe örökítve át, megalapították a keszthelyi Országos Gazdászati és Erdészeti Tanintézet földműves iskoláját. Héttengelyes, középrizalitos nyugati főhomlokzata a félköríves romantika jellegzetes, jó arányú emléke. A jelenlegi bővítés során kialakított új alaprajzi elrendezés szerves folytatása az egykori helyi és általános kastélyépítészeti

hagyományoknak: „U” alakban csatlakoznak a csoportszobákat tartalmazó, a kialakuló hátsó, belső udvart körülölelő új szárnyak. Az udvar felé a hagyományos építészetből átvett elemmel, átmeneti térként fedett-nyitott tornáccal gazdagítja a külső és belső találkozását. Az új épületrészek, főleg a csoportszobák belső kialakítása izgalmas, játékos, tisztán funkcionális, míg a műemlék terek kialakítása, funkciója pedig az épülethez méltóan nagyvonalú, elegáns.

Az új szárnyak egységes elv alapján, egységes – a műemléki épülettől elkülönülő–, könnyen visszabontható könnyűszerkezettel és anyaghasználattal épültek meg. Az anyag és szerkezetválasztás viszonylagosságot jelez, nem konkurál a műemlék épület hosszú élettartamával, jelentőségével. A használt implicit, tartózkodó formák, egyszerűen értelmezhetőek; nincs díszítés, nincs túltagoltság: nem vonja magára a figyelmet,

nem történik rajta semmi, csak éppen annyi, amennyi feltétlenül szükséges egy-egy nyílás miatt, vagy az alkalmazkodó tömegtagoláshoz. A régi épület látványbeli túlnyomó dominanciája megmarad, az új; arányos, kisebb tömegével, szűkszavú architektúrájával, jóval kevesebb hangsúlyt kap. A tömegalakításon kívül több építészeti gesztus is a megfelelő viszonyrendszert

hangsúlyozza: például a lábazat, a műemlék épülettel megegyező színével, magasságával egybefogja az épületet, a toldalék felmenő falainak egyszerű kiosztása, tagolása beleolvad a környezet színeibe, egyfajta keretet adva annak és kiemelve a műemlék épület klasszikus arányait, formáit.

Szerencsés az itt felnövekvő generáció, aki számára adott a lehetőség, hogy egy ilyen sokrétűen rétegzett tartalommal bíró környezetben nevelkedhessen, hiszen a bennünket körülvevő környezet identitásformáló erővel bír és akkor is hat ránk, ha ennek éppen nem vagyunk tudatában. Így a jövő felnőttjeinek észrevétlenül egyfajta mércét adva, érzékeny korukban megalapozódhat fogékonyságuk a régi épületek megbecsülésére és a minőségi, gondolkodó építészetre.